

и пѣни тѣшнѣтъ, и скрежѣщетъ зѣбы своїми, и ѿцѣпѣнѣваетъ. и рѣхъ оѹченікѣмъ твоимъ, да иѣженѣтъ єго, и не возмогоша. ст. 18.

3. Онъ же ѿвѣщавъ ємъ, глагола: У рода иевѣренїя, доколѣ въ вѣсѣ вѣдѣ; доколѣ терплю вѣ; приведите єго ко мнѣ. ст. 19.

4. И приведоша єго къ нему. и видѣвъ єго, иѣе дѣлъ страсиѣ єго, и падъ на землю, валѧшега пѣни теша. ст. 20.

5. И вопроси ѿциа єгѡ: колику лиѣтъ єсть, ѿнѣлѣже сїе вѣстъ ємъ; Онъ же рече: иѣзубѣтика. ст. 21.

6. И многажды во ѿгнѣ ввѣрже єго, и въ вѣды, да погубитъ єго: но лише что можеши, помози намъ, и милосердовавъ и наск. ст. 22.

ИСПОВѢДАНІЕ НА ВѢРЖ-ТѢ ВЪ ХРИСТА ОТЪ ОТЦА НА ИѢМЫЙ.

1. Іисъ же рече ємъ: єже лише что можеши вѣровати, вѣлъ возмажна вѣрѹщемъ. ст. 23.

2. И иѣе возопиша ѿциа Отроочате, со слезамъ глаголаше: вѣрѹю, Г҃ди, помози моемъ иевѣрїю. ст. 24.

ИЗГОНІАНІЕ-ТО НА ВѢСА ИЗЪ ИѢМАГО.

1. Видѣвъ же Іисъ, како грищетса народъ, запрети дѣлъ нечиستомъ, глагола ємъ: дѣши иѣмый и глахій, азъ ти повелѣвай: иѣзыди иѣзъ иегѡ, и ктому ѹвиинди въ иего. ст. 25.

2. И возопиша, и многѡ прѹжався, иѣзыде. и вѣстъ иако мертвъ, иакоже миѡзѣмъ глаголати, иако оѹмре. ст. 26.

3. Іисъ же ємы єго за руки, возвѣшилъ єго: и воста. ст. 27.

СИЛА-ТА НА ПОСТИ И НА МОЛИТВѢ-ТѢ.

1. И вшѣдшъ ємъ въ дому, Оѹченіцъ єгѡ во-